

Stockholm d. 25 Nov. 1852

Min käraste Agathon!

Jag tackar dig hjertligen, för det kärkomna brevet af den 19 Oktober, rörande Warsahäntä eller Onnila saken; men som jag då hoppades, att snart äfven få underrätta om penningarnes hitkomst, har jag ej svarat förr dermed dröjer, och jag undrar icke derpå ty dels hafver ja ej så lätt med penningar, och dels äro afstånden och omgångarna så många.

Under tiden skrifver jag nu, framför allt om hufvudsaken i ditt bref, eller om åtkomst handlingarne till Onnila. Sådana har jag aldrig fått, och tror knapt, att sådana funnos, med undantag af köpekontrakt; ty i de gamla, goda tiderna var man ej noga med uppbud och lagfart. Jag ser ej annan utväg, än att köparen får söka sig fasta, på grund af gammal, mångårig besittnings hafs, och med Arwidssonska arfvingarnes bifall. - Låt uppsätta en sådan skrift, och låt den cirkulera emellan oss, så skall äfven jag skrifva under. Likväl bör köparen först forska uti Laukas härads kista, och domboken derstädes. Allt hvad jag kan göra, för att förhjelpa honom till laga slut, dertill är jag så villig som skyldig.

I vårt hus är allt sig likt. Alfild är hvarken sämre eller bättre. Klart lider hon af en kramphosta, hvilken hittills emotstått alla medikamenter; men jag tycker, att den nu börjar antaga tonen af mindre hårdhet och skrällighet. Hon går ledigt omkring i rummen; men har ej kunna komma ut, sedan den kalla årstiden började.

Konungen är fortfarande sjuk; den ena dagen bättre, den andra sämre. Utgången är ytterst tvivelaktig. - Prinsessan Eugenie är frisk.

Excell. Stjerneld har suttit i åtta dagar, med pennan uti handen, färdig att anteckna den väntade thronarvingens födelse, men kronprinsessan gör sig ingen brådska. Hon är en lugn och flegmatisk Holländska, i detta fall.

Helsa hjertligen min gamla moster, dina systrar och Konstantin, från din tillgifne morbror

A I Arwidsson